

JAKPAK JE DNES U NĀ•S DOMA?

NedĀ•le, 10 kvĀ•ten 2015

Podle všeho si zaĀ•ínám na svého psa zvykat. No, ono je strašnĀ• jednoduché si takovou pidipotvoru do bytu nasadit, ale není uĀ•¾ tak jednoduché si uvĀ•domit, Ā•¾e to není jen "zatím", ale "nafurt". Doposud jsem ho brala nejspíš jako kdyĀ•¾ vás nĀ•kdo poprosí, jestli by si k vám nemohl nĀ•co "skovat, tĀ•meba tudlencten kufĀ•mík, Ā•¾e to a nebudete vnímat..." A ono je to nejprve mrĀ•avý, moc to nepĀ•mekáĀ•¾í, pĀ•evĀ•nĀ• to spí...

Ā•elovĀ•k se ani nenadĀ•je a zjistí, Ā•¾e si ta chlupatá blecha zaĀ•íná Ā•ít svým vlastním Ā•ivotem. Najednou zaĀ• charakter, zvyky i zlozvyky, nĀ•co se tomu líbí, nĀ•co pĀ•míĀ•í. A hlavnĀ• - uĀ•¾ "to" tak bezhlesnĀ• neposlouchá. SnaĀ• Kayem Ā•ít a jednat na rovinu.

- Ty chceš jít ven? Ok, tak jdeme...
- Ty tohle jíst nebudeš? Tak ti mám dát nĀ•co jinýho? Tohle je sice moje, ale proĀ•metelnĀ• jsem to nijak nekoĀ•menila - dal by sis?
- UĀ•¾ se ti chce jít spát? Proto leĀ•íš tak odevzdanĀ• pĀ•med loĀ•¼nicí na studených dlaĀ•¼dicích? OK, máš jdeme spát...
- Nojo, máš pravdu, uĀ•¾ jsem u toho poĀ•ítaĀ•e dlouho, ale - neskákej poĀ•mád na mnĀ•, já vím, Ā•¾e bys si chtít hrát... Tak na co? Jo, mám tĀ• hledat? Tak se schovej...
- Kudy pĀ•jdeme, Kajínku - co myslíš?
SnaĀ•ím se mu dopĀ•mávat volnost. KdyĀ•¾ se k nám pĀ•mídá nĀ•jaký jeho kámoš, se kterým si sednou, tak ho pšnavolno. Jediný prĀ•sšvih byl, Ā•¾e on ví, Ā•¾e kdyĀ•¾ ho pak pĀ•mivolávám, tak je radovánkám šmytec a jde s domĀ•. TudiĀ•¾ kolem mne jen laškovnĀ• poskakuje a já nemám šanci ho odchytit. Dva ponĀ•kud na nervy záĀ•itky byly následující:
- Noc, šli jsme se vyvenĀ•it pĀ•med spaním. KrásnĀ•, mĀ•síc svítil, jako by za to bral odmĀ•ny, nikde nikdo, Kayo se prohánĀ•l vzrostlou trávou jako zajíc. Hop a skok... Bylo mu dĀ•snĀ• fajn, jenĀ•¾e i na mne došlo - potĀ•ebovala jsem se vyĀ•rat. Na rozdíl od psa však nemohu pĀ•míĀ•ápnout na veĀ•ejnosti a tedy se mĀ•lo jít domĀ•. S Ā•ím on v Ā•¾ pĀ•mípadĀ• nesouhlasil. A teĀ• jaké rychlé Ā•mešení? TotiĀ•¾ - jeho v této situaci chytí kaĀ•¾dej mimo mne. On se nerád mazlí, takĀ•¾e svou chlupatou kĀ•iĀ•ku nastaví kaĀ•¾dé ochotné ruce, jen venku ne té mojí. A široko daleko nikde nikdo... Nakonec mne napadlo odkráĀ•et k místní hospodĀ•, kde jsem poĀ•¾ádala pár tam sedících pivních konzumentĀ• o pomoc. Rádi a velmi lehce vyhovĀ•li.
- A - to jsem, prosím, ani té malé mrše nemohla vynadat, prý to je nevyčovné....

- Druhý záĀ•itek byl o hodnĀ• horší: Cesta kolem silnice. Tedy, je to cesta, z jedné strany keĀ•mi a trávou zarostlý svah, pod kterým vede zdeší "dálnice". Na druhé stranĀ• louky a keĀ•míky pĀ•med paneláky. Kayo si tam lítal s kámošem, byli blaĀ•ení, kmitali nadzvukovou rychlostí kolem nás - kámošovy paniĀ•ky a mne. KdyĀ•¾ v tom pesy napadlo - nevím, opravdu nevím, kterého to byl prvotní nápad - utíkat svahem dolĀ•... A já tou prĀ•vou mezi keĀ•mi vidĀ•la Kaya jak stojí uprostĀ•med silnice a dívá se pĀ•med sebe...

- Nejspíš si všichni umíte pĀ•medstavit tu hrĀ•zu... ZakĀ•míĀ•ela jsem na nĀ•j, on se podíval na mne a pelášil zpĀ•t. Ano, dopadlo to dobĀ•me, nemám místo psa záloĀ•ku do kníĀ•ek, ale o to víc se bojím a rozhodnĀ• by ho uĀ•¾ nikdy takhle (relativnĀ• blízko silnice) nepouštĀ•la. Nikdy to pĀ•medtím neudĀ•lal, ale ono je vĀ•dycky jednou poprvé...

JeštĀ• bych od vás ráda dostala radu: KdyĀ•¾ na nĀ•j zavolám "Ke mnĀ•!", tak jen se koukne a - tím to konĀ•í. Nyne jsem nastolila vábení pomocí drobeĀ•kĀ• klobásky. KdyĀ•¾ pĀ•míjde, dostane. Je to správnĀ•? Mj. pĀ•med nedávnm ještĀ• poslechl, puboš jeden nevyčválanej...

d@niela

